

Kiss Anna

Elvérzi kék virágát

Elvérzi kék
virágát,

levendulás a
bánat,

ébredj,
holtta süvít,

levendulás a
bánat

süvölti kék
ruhádat,

hogy elfakít!

Bejártam a sötétet

Bejártam a
sötétet,

végén minden
világnak,

bejártam a
sötétet,

kísértő álmokat,
de szívem

szabad tőlük,

mindenért fáj.

Este van, szilva hull

Este van,
szilva hull,

csenjét vásott

kötényből
magvalom.

Babot vetek
mezítláb,

könnyű álmok,
halálok,

tolvajok
kerülgetnek,

tudom.

Ki árnyakhoz beszélek

Ki árnyakhoz
beszélek,

hogy értenék
felszínes alakok,

voltam én már a
semmi partján

elveszett lélek,

ki árnyakhoz
beszélek,

almák közt, szent,
kidőlt fán.

Tűnődve, hogy változás

Tűnődve, hogy
változás

lenget
minden kaput,

mintha ő
inná a bort

még a csípős
szeleekben,

erről szólna
hamisan a

húr –

Lao, vén
tökéletlen!

Világos felhők járnak

Világos felhők
járnak,

valami lepke
szállong,

sötét a lét
gubója,

szívében az
álmok.

Fenn a Hold húrja

Fenn a hold
húrja

pattan majd a
szélben,

fenn jársz
felhőivel,

fenn a hold
húrja

pattan, hús
fonál,

kulcsaid más

hagyja el.

Ahol a zab világol

Ahol a zab
világol,

a két ló
benne gázol,

anyánk fehér
ruhában,

szedetlen
meggyfa lángol.

Csak egy nyár

valahol.

Ablakaink milyen világra nyílnak

Ablakaink
milyen világra

nyílnak,
mi lelte, hogy

már színe is
fonák,

fázom a
szélben, telő

holdra tévedt
levél,

vért suhognak
a fák.

Éji nagy felhői alatt

Éji nagy
felhői alatt

mik villámolva
violát

nevelnek, hol

vén kígyója
mar meg –

vétkeivel
szánalmas

ez a kor.